

การเลือกใช้ผลงานวิจัย

การเลือกใช้ผลงานวิจัย

1. การเลือกเรื่อง

2. เอกสารงานวิจัย

3. แหล่งการค้นคว้า

4. การประยุกต์ใช้

ประโยชน์ของการใช้ผลการวิจัยกับงานแนะแนว

1. สร้างเสริมความรู้ และวิธีการคิดหาเหตุผล
2. ประหยัดเวลาในการวางแผนบริหาร
3. ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ
4. ช่วยให้มีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการแก้ปัญหา
5. มีเครื่องมือช่วยในการแนะแนวที่มีคุณภาพ

ตัวอย่างการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- กลุ่มสร้างเครื่องมือ
- กลุ่มงานวิจัยอื่น

กลุ่มสร้างเครื่องมือ

- การสร้างแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียน
ชั้นม.1
- การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยเด็ก
ตอนปลาย
- การพัฒนาแบบวัดเอคิวชนิดสถานการณ์สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การสร้างแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนชั้นม.1

ตัวอย่างแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

ตอนที่ 1 แบบวัดสมรรถนะส่วนบุคคล ด้านการตระหนักรู้ตนเอง

วิธีตอบให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับพฤติกรรม หรือความรู้สึก
 ของนักเรียนมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้ทางขวามือ

ข้อความ	เป็น จริง น้อย ที่สุด	เป็น จริง น้อย	เป็น จริง	เป็น จริง มาก	เป็น จริง มาก ที่สุด
1) เมื่อท่าน อารมณ์ดีหรืออารมณ์เสียท่านจะรู้ถึงสาเหตุเสมอ					
2) เมื่อท่านพูดอะไร ไปจะตรงกับความรู้สึกของตัวท่านเสมอ					
3) เมื่อท่านสอบได้คะแนนสูงจะทำให้ท่านมีกำลังใจที่จะทำให้คะแนนสูงอีกต่อไป					
4) ในการทำงานทั้งหลายท่านจะไม่กำหนดจุดประสงค์ของการทำงานเสมอ					

การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยเด็กตอนปลาย

แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า สำหรับวัยเด็กตอนปลาย

คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนโดยการให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่าตนเองรู้สึกอย่างไร หรือ ตรงกับพฤติกรรมในระดับใด ซึ่งแบบวัดนี้จะไม่มีการให้ชื่อผู้คิดและผลที่ได้จากการตอบจะไม่มีผลต่อคะแนนการสอบใด ๆ

2. แบบวัดฉบับนี้มุ่งวัดสมรรถนะความฉลาดทางอารมณ์ ดังนี้

สมรรถนะส่วนบุคคล จำนวน 39 ข้อ

สมรรถนะทางสังคม จำนวน 31 ข้อ

กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ โดยตอบตามความเป็นจริงให้มากที่สุด

3. วิธีตอบขอให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับพฤติกรรม หรือ ความรู้สึกของนักเรียนมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่กำหนดให้ทางขวามือ

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	ค่อนข้าง จริง	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง เลย
0	ข้าพเจ้าพูดตรงกับความรู้สึกของตัวเองเสมอ	..... ✓	.....	.....	.....

แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับวัยเด็กตอนปลาย
(สมรรถนะส่วนบุคคล)

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	ค่อนข้าง จริง	ไม่ค่อย จริง	ไม่จริง เลย
1	ข้าพเจ้ารู้ว่า ทุกครั้งที่ถูกเพื่อนเยาะเย้ย ข้าพเจ้าจะต้อง โกรธ	.....	.....	.....	.....
2	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองเครียด เมื่อเจอปัญหาที่ไม่สามารถ แก้ไขได้	.....	.....	.....	.....
3	เมื่อไม่ได้สิ่งที่ต้องการ ข้าพเจ้าจะอารมณ์เสีย	.....	.....	.....	.....
4	ข้าพเจ้าชื่นชมเพื่อนที่เรียนเก่ง	.....	.....	.....	.....
5	ข้าพเจ้าไม่กล้าพอที่จะแสดงความสามารถออกมา แม้ว่า สิ่งนั้นข้าพเจ้าจะมีความถนัด	.....	.....	.....	.....
6	เมื่อเพื่อนวิจารณ์ผลงาน ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะรับฟัง	.....	.....	.....	.....
7	การพูดต่อหน้าคนจำนวนมากเป็นสิ่งที่ยากสำหรับข้าพเจ้า	.....	.....	.....	.....
8	เมื่อเพื่อนไม่เห็นด้วยกับความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะ เกิดความหงุดหงิดทันที	.....	.....	.....	.....
9	เมื่อเจอสถานการณ์การณ์ที่ซับซ้อน ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจ ด้วยตนเอง	.....	.....	.....	.....
10	เวลาไม่พอใจ ข้าพเจ้าจะแสดงออกอย่างรุนแรง เช่น กระพืบเท้า ทำลายข้าวของ	.....	.....	.....	.....

การพัฒนาแบบวัดเอคิวนิตสถานการณ์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แบบวัดเอคิวนิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบวัดฉบับนี้ต้องการทราบความรู้สึก หรือสิ่งที่ปฏิบัติคือสถานการณ์ที่กำหนดให้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ สำหรับการสร้างแบบวัดเอคิวนิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น คำตอบของนักเรียนในแต่ละข้อไม่มีถูกหรือผิดที่แท้จริงและไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด ดังนั้นขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติที่แท้จริงของนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผลการวิจัยออกมาถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะนำแบบวัดนี้ไปใช้ในโอกาสต่อไป

2. แบบวัดนี้มีจำนวน 5 ด้าน ด้านละ 20 ข้อ รวมทั้งหมด 100 ข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

3. วิธีตอบขอให้นักเรียนอ่านข้อความซึ่งเป็นสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วสมมติว่า ถ้านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์นั้นจะตัดสินใจทำอย่างไร โดยกา X ลงในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

ข้อ 00 สมคิดยืมสมุดการบ้านของกันหาไปลอกที่บ้าน แต่ลืมนำมาส่งครูให้กันหา

ถ้านักเรียนเป็นกันหาจะทำอย่างไร

ก. อยู่เฉย ๆ เพื่อสงบสติอารมณ์

ข. แสดงสีหน้าโกรธไม่พูดกับสมคิด

ค. บอกว่าไม่เป็นไรเอาไว้ส่งวันหลังก็ได้

ง. ไปเล่าให้คนอื่นฟังถึงความผิดของสมคิด

ข้อ	ก	ข	ค	ง
00			☒	

แบบวัดเอคิว ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

1. ครูกำหนดให้ทำรายงานกลุ่ม แล้วให้ตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มของวารุณีเองก็ยังไม่
มีใครยอมออกไปนำเสนอ ถ้านักเรียนเป็นวารุณีจะทำอย่างไร
  - ก. บอกให้เพื่อนออกไปนำเสนอในครั้งนี้น่าก่อน
  - ข. ให้เพื่อน ๆ จับฉลากเลือกผู้ที่จะไปนำเสนอ
  - ค. ออกไปนำเสนอรายงานอย่างชัดเจนด้วยความมั่นใจ
  - ง. ออกไปนำเสนอเองแล้วพยายามทำให้คิดว่าจะมีอาการประหม่าอยู่บ้าง

2. ครูสมศรีแจ้งให้กานต์หัวหน้าห้องทราบว่าสัปดาห์หน้าทางโรงเรียนจะมีการจัดเข้าค่ายพักแรม
ลูกเสือและศูวกาชาด ถ้านักเรียนเป็นกานต์จะทำอย่างไร
  - ก. ใกล้จะถึงวันแล้วค่อยบอกเพื่อน
  - ข. แจ้งให้เพื่อน ๆ ทราบตามที่ครูบอกเท่านั้น
  - ค. ร่วมกันวางแผนเตรียมตัวกับเพื่อน ๆ ไว้ล่วงหน้า
  - ง. แจ้งให้เพื่อน ๆ ทราบแล้วกำชับให้มีการเตรียมตัวไว้บ้าง

กลุ่มงานวิจัยอื่น

- ศึกษาสาเหตุที่เป็นปัญหา
  1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวันของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่
  2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม การแก้ปัญหา และการมุ่งมั่นพัฒนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- การทำนายนายการศึกษาต่อ
  1. สมการจำแนกพฤติกรรมการเลือกเรียนวิชาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
  2. การสร้างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนเพื่อใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวันของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน และหาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวันของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยตัวแปรอิสระที่ใช้ศึกษา ได้แก่ สถิติปัญญา ประกอบด้วยสมรรถภาพทางสมองทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านภาษา ด้านเหตุผล ด้านตัวเลข และความสามารถทางด้านความคิดทั้ง 3 ด้าน คือ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ความฉลาดทางอารมณ์ ประสบการณ์ในเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม ปัญหาด้านสถานการณ์ไม่คาดคิด สภาพแวดล้อมสิ่งอำนวยความสะดวกทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ แบบให้ความรักและสนับสนุน แบบยอมรับความสามารถ สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วย การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียน ลักษณะของกลุ่มเพื่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 426 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบวัดสมรรถภาพทาง
สมอง 3 ด้าน แบบวัดความสามารถทางด้านความคิด 3 ด้าน แบบวัด
ประสบการณ์ในเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา 3 ด้าน แบบวัดความฉลาดทาง
อารมณ์แบบวัดสภาพแวดล้อมทางบ้านการอบรมเลี้ยงดู แบบวัด
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน 3 ด้าน และแบบวัดความสามารถในการ
แก้ปัญหาชีวิตประจำวันของนักเรียน 3 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์
การถดถอยแบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ (**Stepwise Method**)
ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถในการ
แก้ปัญหาชีวิตประจำวันของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่า

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวันด้านการเรียนของนักเรียน พบว่า มี 12 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ สมรรถภาพทางสมองทั้ง 3 ด้าน ประสิทธิภาพในเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาด้านการเรียน ความสามารถทางการคิดทั้ง 3 ด้าน ความฉลาดทางอารมณ์การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ และพบว่า มี 1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประสิทธิภาพในเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาด้านการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม การ แก้ปัญหาและการมุ่งมั่นพัฒนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม การแก้ปัญหา และการมุ่งมั่นพัฒนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยตัวแปรอิสระที่ศึกษา คือ สิ่งแวดล้อมภายในบ้าน 2 ด้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู และ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน 3 ด้าน ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและห้องเรียน และบทบาทของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียน และสิ่งแวดล้อมทางสังคม 2 ด้าน ได้แก่ ความสัมพันธ์กับเพื่อน และ การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ส่วนตัวแปรตามเป็นคุณลักษณะของบุคลิกภาพ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการปรับตัวทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา และด้านการมุ่งมั่นพัฒนา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 588 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดคุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม ด้านการแก้ปัญหา และด้านการมุ่งมั่นพัฒนา และแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมทางสังคม รวม 6 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส ฟอร์ วินโดว์ (SPSS for Windows) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม การแก้ปัญหาและการมุ่งมั่นพัฒนา พบว่า

1.1 ตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์คุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม ($\hat{Y}_{SA}$) มี 4 ตัว ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและห้องเรียน (X_{SE}) การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน (X_{UM}) การอบรมเลี้ยงดู (X_{CR}) และบทบาทของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียน (X_{TR}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .825 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์คุณลักษณะด้านการแก้ปัญหา ($\hat{Y}_{PS}$) มี 4 ตัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_{FR}) สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและห้องเรียน (X_{SE}) การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน (X_{UM}) และการอบรมเลี้ยงดู (X_{CR}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .688 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 ตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์คุณลักษณะด้านการมุ่งมั่นพัฒนา ($\hat{Y}_{SD}$) มี 3 ตัว ได้แก่ บทบาทของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียน (X_{TR}) การเข้าร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน (X_{CA}) และการอบรมเลี้ยงดู (X_{CR}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .583 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม การแก้ปัญหาและการมุ่งมั่นพัฒนา ได้ดังนี้

2.1 สมการพยากรณ์คุณลักษณะด้านการปรับตัวทางสังคม

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{SA} = 96.226 + .566 X_{SE} + .900 X_{UM} + .493 X_{CR} + .446 X_{TR}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{SA} = .257 Z_{SE} + .256 Z_{UM} + .211 Z_{CR} + .205 Z_{TR}$$

2.2 สมการพยากรณ์คุณลักษณะด้านการแก้ปัญหา

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{PS} = .106 + .152 X_{FR} + .128 X_{SE} + .172 X_{UM} + .121 X_{CR}$$

สมการจำแนกพฤติกรรมการเลือกเรียนวิชาอาชีพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมการจำแนกพฤติกรรมการเลือกเรียนวิชาอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งวิชาอาชีพออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม คหกรรมและธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนรัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 666 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยคือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มแบบขั้นตอนด้วยวิธีการวิลคัส

ผลการสร้างสมการจำแนกพฤติกรรมการเลือกเรียนวิชาอาชีพครั้งนี้จากตัวแปรจำแนก 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ (X_1) รายได้ของครอบครัว (X_2) การคาดหวังความสามารถของ ตนเอง (X_3) ความสนใจในวิชาอาชีพ (X_4) เจตคติต่อวิชาอาชีพ (X_5) การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง (X_6) พบว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรสามารถจำแนกความแตกต่างของกลุ่มนักเรียน ทั้ง 4 วิชาอาชีพ และได้สมการจำแนกกลุ่ม 3 สมการในรูปคะแนนดิบที่มีอำนาจในการจำแนก กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังนี้

$$\text{สมการที่ 1 } Y_1 = - 2.4921 + 4.3582(X_1) - 0.0218(X_2) + 0.1096(X_3) \\ - 0.0094(X_4) - 0.0004(X_5) - 0.0019(X_6)$$

$$\text{สมการที่ 2 } Y_2 = - 6.8976 + 0.1388(X_1) - 0.1081(X_2) + 0.3835(X_3) \\ + 0.1437(X_4) + 0.0059(X_5) + 0.0244(X_6)$$

$$\text{สมการที่ 3 } Y_3 = 1.5966 + 0.2830(X_1) + 0.6440(X_2) - 1.0060(X_3) \\ + 0.0199(X_4) + 0.0041(X_5) + 0.0062(X_6)$$

ทั้งสามสมการสามารถจำแนกนักเรียนเข้ากลุ่มแต่ละกลุ่มวิชาอาชีพได้ถูกต้องร้อยละ

81.83 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือการใช้สมการเพื่อนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

การสร้างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนเพื่อใช้พยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนด้านภาษา เหตุผล ตัวเลข และมิติสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ 2) เพื่อหาตัวพยากรณ์ที่ดีและสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 450 คน โดยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก จำนวน 150 คน ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบจำนวน 150 คน และใช้ในการหาตัวพยากรณ์ที่ดีและสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 150 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความถนัดทางการเรียน จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ความถนัดทางการเรียนด้านภาษา เหตุผล ตัวเลข และมิติสัมพันธ์ ฉบับละ 25 ข้อ รวมทั้งสิ้น 100 ข้อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า

1. ได้แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนด้านภาษา เหตุผล ตัวเลข และมีติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีรูปแบบและคุณภาพตามรายละเอียดดังนี้

แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนด้านภาษา มี 3 รูปแบบ คือ แบบศัพท์ ตรงข้ามศัพท์สัมพันธ์ และความเข้าใจภาษา รวมทั้งสิ้น 25 ข้อ ข้อคำถามมีดัชนีค่า ความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .29 ถึง .79 และค่า อำนาจจำแนกตั้งแต่ .24 ถึง .76 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .7470 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด เท่ากับ $\pm .2529$

แบบทดสอบความถนัดทางการเรียนด้านเหตุผล มี 3 รูปแบบ คือ แบบการ จำแนกประเภทการอุปมาอุปไมย และแบบสรุปความ รวมทั้งสิ้น 25 ข้อ ข้อคำถามมี ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .37 ถึง .79 และ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21 ถึง .68 ค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .7301 และค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานในการวัดเท่ากับ $\pm .2365$